

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จังหวัดชลบุรีในปัจจุบัน ขยะมูลฝอยหรือของเสีย เป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมและมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย ขยะมูลฝอยหรือของเสียกำลังมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นทุกปี เพราะสาเหตุจากการเพิ่มของประชากร การเติบโตของเมืองที่มีขนาดใหญ่อย่างรวดเร็ว การขยายตัวทางเศรษฐกิจและทางอุตสาหกรรม ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และสารพิษที่ปนเปื้อนอยู่ในแหล่งน้ำ ดิน และอากาศ ตลอดจนบางส่วนตกค้างอยู่ในอาหาร ทำให้ประชาชนทั่วไปเสี่ยงต่ออันตรายจากการเป็นโรคต่าง ๆ เช่น โรคมาลาเรีย โรคติดต่อทางพันธุกรรม เป็นต้น นอกจากนั้นกองขยะยังเป็นแหล่งหมัมน้ำของสัตว์นำโรคสารพัดชนิด เช่น ยุง แมลงวัน หนู แมลงสาบ ฯลฯ ก่อให้เกิดความรำคาญ เมื่อฝนตกลงมาน้ำฝนก็จะชะเอาสิ่งสกปรกเน่าเหม็นในกองขยะไหลไปยังพื้นที่ใกล้เคียง และอาจจะไหลลงท่อระบายน้ำและแม่น้ำลำคลอง รวมทั้งการทิ้งขยะลงท่อระบายน้ำทำให้เกิดผลเสียอย่างร้ายแรง คือ ทำให้ท่อระบายน้ำอุดตัน เมื่อฝนตกทำให้ไม่สามารถระบายน้ำฝนได้ จึงเกิดสภาพน้ำท่วมขังตามถนน ตามตรอกซอกซอย ผลที่ตามมาคือการเดินทางลำบากขึ้น การจราจรติดขัดและถนนหนทางอาจจะได้รับความเสียหาย เมื่อน้ำลดลงสู่สภาพปกติต้องมีซ่อมแซมใหม่ ทำให้ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณ

จากสภาพที่ผ่านมาทั้งในอดีตจนถึงปัจจุบัน การกำจัดขยะมูลฝอยในจังหวัดชลบุรี เช่น เทศบาล ตลอดจนองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ยังเป็นการกำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีกองบนพื้น ซึ่งเป็นวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล มีขยะมูลฝอยเพียงส่วนน้อยที่ถูกนำไปกำจัดโดยวิธีการกำจัดโดยวิธีการหมักทำปุ๋ยและวิธีเผาในเตาเผา ปัจจุบันพบว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสำหรับดำเนินงาน เก็บรวบรวมและกำจัดขยะมูลฝอยของชุมชนต่าง ๆ จะตกประมาณ 200-400 บาท/ตัน (ปัญหาขยะมูลฝอย, 2556) ของขยะมูลฝอยที่เก็บขนมาได้ นับเป็นภาระมหาศาลต่อเงินภาษีอากรที่ต้องนำไปใช้ในการกำจัดขยะและมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นตามจำนวนประชากร การที่ขยะมูลฝอยล้นเมืองส่งกลิ่นเหม็นและเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค ย่อมเกิดผลกระทบต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตของประชาชนโดยตรง อีกทั้งยังมีผลกระทบต่อการท่องเที่ยว ทำให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจด้วย และเมื่อกล่าวถึงปัญหาขยะหลายคนมักจะมองว่าเป็นหน้าที่ของเทศบาล หรือคนเก็บขยะ โดยลืมคิดไปว่า ผู้ที่เป็นสาเหตุให้เกิดขยะนั้นคือ ตัวเรา แต่การกำจัดขยะให้ได้ผล ต้องแก้ที่ต้นเหตุ คือ “คน” ซึ่งเป็นผู้ก่อให้เกิดขยะ โดยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอันทำให้

ปริมาณขยะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้น ปัญหาขยะมูลฝอย จึงเป็นปัญหาที่สำคัญของชุมชนที่จำเป็นจะต้องได้รับการจัดการที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้ปัญหายายตัวและรุนแรงยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน และส่งผลกระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อมในชุมชน

เทศบาลเมืองอ่างศิลา มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 18.6 ตารางกิโลเมตรหรือ 11,615 ไร่ มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 16,988 คน ครัวเรือน ประกอบด้วย 4 ตำบล คือ ตำบลเสม็ด ตำบลอ่างศิลา ตำบลห้วยกะปิ ตำบลบ้านปึก (งานทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักปลัดเทศบาล ข้อมูล ณ เดือนเมษายน พ.ศ. 2555) ซึ่งในพื้นที่เขตเทศบาลเมืองอ่างศิลาได้มีการพัฒนาของตัวเมืองอย่างรวดเร็ว เนื่องจากมีสถานที่ท่องเที่ยวและเป็นแหล่งเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ชายหาดอ่างศิลา สะพานปลาอ่างศิลา ตลาดเก่าอ่างศิลา พ.ศ. 2419 ภาพโบราณวัดเสม็ด ศาลเจ้าหน่าจาซาไท้จื้อ และพิพิธภัณฑสถานพระเกียรติมหาราช 72 พรรษา (ตึกขาว-ตึกแดง) ทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมเป็นจำนวนมาก ประกอบกับอัตราการขยายตัวอย่างรวดเร็วของชุมชนและมีจำนวนประชากรแฝงที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้มีปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ซึ่งขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นจากบ้านเรือน โรงงานอุตสาหกรรม โรงพยาบาล ตลาดสด สถานบริการต่าง ๆ และที่อยู่อาศัยที่เป็นโครงการหมู่บ้านเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งแหล่งน้ำใต้ดิน แหล่งน้ำผิวดินและสร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชน ซึ่งเทศบาลเมืองอ่างศิลาไม่สามารถจัดการขยะมูลฝอยได้อย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ ดังนั้น ทำให้เกิดปัญหาที่ตามมาคือ มีขยะตกค้างจากการจัดเก็บตามจุดชุมชนต่าง ๆ ทำให้เกิดกลิ่นที่เกิดจากการสะสมของขยะส่งกลิ่นเหม็นรบกวนประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณนั้น ปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นจะต้องได้รับการแก้ไข และต้องได้รับความร่วมมือทั้งสองฝ่าย คือประชาชนและเทศบาล ซึ่งเทศบาลมีหน่วยงานรับผิดชอบดูแลงานด้านรักษาความสะอาดคือ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ซึ่งในการดำเนินงานด้านรักษาความสะอาดในเขตเมืองจะประสบปัญหาขาดความร่วมมือ และความสนใจของประชาชน ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากสภาพเศรษฐกิจ ลักษณะทางด้านสังคมเมืองและความเจริญด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้น ในฐานะที่ผู้วิจัยซึ่งทำงานรับผิดชอบด้านการบริหารงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เห็นว่าขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในพื้นที่เกิดจากการอุปโภคบริโภคของประชาชน เมื่อก่อนสิ่งของแต่ละอย่างที่เรานำมาใช้ในชีวิตประจำวันเป็นของที่ย่อยสลายได้ เช่น ใบตอง ฯลฯ ซึ่งพบว่า สังคมไทยทุกวันนี้คนเราใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมน้อยลงไปทุกที แต่พอยุคเปลี่ยนไป สิ่งของที่ใช้อย่อยสลายยาก สิ่งที่เหลือทิ้งเป็นขยะมูลฝอยที่ยากแก่การกำจัด แต่พฤติกรรมของคนก็ยังไม่เปลี่ยนไป ในขณะเดียวกัน การหาพื้นที่เพื่อกลบฝังขยะก็ยาก ซึ่งปัญหาเรื่องขยะมูลฝอยเหล่านี้ก็เกิดขึ้นกับเทศบาลเมืองอ่างศิลาเช่นกัน จากเดิมปริมาณขยะที่เกิดขึ้นมีจำนวนไม่มากเทศบาลสามารถเก็บขนและนำไปกำจัดได้เพราะประชาชนและประชากรแฝง

มีจำนวนน้อยและความเจริญในด้านต่าง ๆ ยังมีไม่มาก ปัจจุบันประชาชนและประชากรแฝงในเขตเทศบาลเมืองอ่างศิลา มีจำนวนมากขึ้นและความเจริญด้านต่าง ๆ เช่น ด้านสาธารณูปโภค ด้านเทคโนโลยี เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตามการขยายตัวของเมืองและความเจริญที่เข้ามา ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรม ในการใช้สิ่งอุปโภคบริโภค รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้นเช่นกัน ทำให้ขยะมูลฝอยจากเดิมมีจำนวน 433 ตันต่อเดือน (กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ข้อมูล ณ เดือนกันยายน พ.ศ. 2549) แต่ปัจจุบันกลับมีจำนวนขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นเป็น 1,088 ตันต่อเดือน (กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2556) ทำให้เทศบาลเมืองอ่างศิลา ไม่สามารถเก็บขนขยะมูลฝอยได้หมด ปัญหาที่ตามมาคือ ขยะมูลฝอยตกค้างและเรื้อรังเรียนเกี่ยวกับกลิ่นเหม็นของขยะ ปัญหาการค้ำยี้ของสุนัขจรจัด ทำให้ขยะเหล่านี้สร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งประชาชนอยากได้ถังขยะแต่ไม่ยอมให้ตั้งถังขยะไว้หน้าบ้านตนเอง จึงเกิดปัญหาเรื้อรังเรียน ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตและความเป็นอยู่อย่างมาก (กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ข้อมูล ณ พ.ศ. 2556)

จากสภาพปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น มีผลกระทบด้านสุขภาพ และสิ่งแวดล้อม ต่อประชาชน รวมถึงการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองอ่างศิลา ดังนั้นจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ต้องศึกษาพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองอ่างศิลา จังหวัดชลบุรี โดยมุ่งเน้นศึกษาในส่วนพฤติกรรมของประชาชนในเขตพื้นที่เขตเทศบาลเมืองอ่างศิลาในประเด็นด้านการคัดแยกขยะ ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย (Reduce) ด้านการนำมาใช้ซ้ำ (Reuse) ด้านการซ่อมแซมแก้ไขสิ่งของต่าง ๆ ให้สามารถใช้งานต่อไปได้ (Repair) และด้านการปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงใช้ของผิดวัตถุประสงค์ (Reject) เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนาและใช้เป็นแนวทางในการให้ประชาชนมีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยที่ดี ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่จะลดปริมาณขยะและแบ่งเบาภารกิจของเทศบาลเมืองอ่างศิลาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในอนาคต ปัญหาขยะจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ทุกฝ่ายต้องร่วมกันแก้ไข ไม่ใช่เป็นภาระของคนกวาดขยะ หรือพนักงานขนขยะ หรือทางราชการอีกต่อไป หากทุกคนตระหนักถึงปัญหาขยะร่วมกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองอ่างศิลา อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองอ่างศิลา อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี จำแนกตาม ระดับการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อาศัย

อยู่ในชุมชน รายได้ในครัวเรือนต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ลักษณะที่อยู่อาศัย และ
เขตพื้นที่พักอาศัย

สมมติฐานของการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของการศึกษา ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกันจะมีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยที่แตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มีอายุต่างกันจะมีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยที่แตกต่างกัน
3. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยที่แตกต่างกัน
4. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันจะมีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยที่แตกต่างกัน
5. ประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนต่างกันจะมีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยที่แตกต่างกัน
6. ประชาชนที่มีรายได้ในครัวเรือนต่างกันจะมีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยที่แตกต่างกัน
7. ประชาชนที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนต่างกันจะมีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยที่แตกต่างกัน
8. ประชาชนที่มีลักษณะที่อยู่อาศัยต่างกันจะมีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยที่แตกต่างกัน
9. ประชาชนที่มีเขตพื้นที่พักอาศัยต่างกันจะมีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยที่แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตพื้นที่การศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลเมืองอ่างศิลา จากการสำรวจข้อมูลที่ได้จากสถิติประชากรในเขตเทศบาลเมืองอ่างศิลา มีประชากรในเขตเทศบาลเมืองอ่างศิลา จำนวน 16,647 ครัวเรือน ประกอบด้วย 4 ตำบลคือ ตำบลอ่างศิลา ตำบลเสม็ด ตำบลห้วยกะปิ ตำบลบ้านปึก (งานทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักปลัดเทศบาล ข้อมูล ณ เดือนเมษายน พ.ศ. 2555)

ขอบเขตของเนื้อหา

ผู้วิจัยจะทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองอ่างศิลา จังหวัดชลบุรี มีทั้งหมด จำนวน 20 หมู่บ้านใน 4 ตำบล ในด้านการคัดแยกขยะ ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย (Reduce) ด้านการนำมาใช้ซ้ำ (Reuse) ด้านการปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงใช้ของผิดวัตถุประสงค์ (Reject) และด้านการซ่อมแซมแก้ไขสิ่งของต่าง ๆ ให้สามารถใช้งานต่อไปได้ (Repair)

ขอบเขตด้านระยะเวลาในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัย และเก็บข้อมูลในช่วงเดือนเมษายน พ.ศ. 2556 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2556 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 6 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของมนุษย์ที่ปฏิบัติโดยมีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ การปฏิบัติและแสดงพฤติกรรมออกมา อาจเป็นพฤติกรรมที่ถูกหรือผิดก็ได้ ซึ่งอาจจะสังเกตได้ และสังเกตไม่ได้

ขยะมูลฝอย หมายถึง บรรดาสิ่งของที่ไม่ต้องการใช้แล้ว ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นของแข็ง จะเน่าเปื่อยหรือไม่ก็ตาม รวมตลอดถึง เศษซากสัตว์ มูลสัตว์ ฝุ่นละออง และเศษวัตถุที่ทิ้งแล้ว จากบ้านเรือน ที่พักอาศัย สถานที่ต่าง ๆ รวมถึงสถานที่สาธารณะ ตลาดและโรงงานอุตสาหกรรม ยกเว้น อูจจาระ และปัสสาวะของมนุษย์ ซึ่งเป็นสิ่งปฏิกูล

พฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอย หมายถึง การปฏิบัติหรือการกระทำของประชาชนที่แสดงออกเป็นกิจวัตรประจำวัน ในการทำให้ขยะมูลฝอยหมดไปจากที่พักอาศัย เป็นการดูแลความสะอาดภายในครัวเรือน โดยการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย การแยก การทำลาย การทิ้งขยะมูลฝอยออกจากครัวเรือน การนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ รวมถึงการแก้ปัญหาขยะมูลฝอยในครัวเรือน

การจัดการขยะมูลฝอย หมายถึง หลักการในการดำเนินงานใดๆที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลเมืองอ่างศิลา ในด้านการคัดแยกขยะ ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย (Reduce) ด้านการนำมาใช้ซ้ำ (Reuse) ด้านการปฏิเสธ หรือหลีกเลี่ยงใช้ของผิดวัตถุประสงค์ (Reject) และด้านการแปรสภาพและหมุนเวียนนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle)

การคัดแยกขยะ หมายถึง วิธีการจัดการขยะมูลฝอยที่ใช้หลักการแยกขยะมูลฝอยบางประเภทออกจากขยะมูลฝอยชุมชน ได้แก่ การคัดแยกขยะมูลฝอยออกเป็นประเภทขยะมูลฝอยแห้ง ขยะมูลฝอยทั่วไป และของเสียที่เป็นอันตราย เป็นต้น

การซ่อมแซมแก้ไขสิ่งของต่างๆให้สามารถใช้งานต่อไปได้ (Repair) หมายถึง การซ่อมแซมและยืดอายุการใช้งานของใช้ต่าง ๆ ให้สามารถใช้ได้ อีก เช่น เสื้อผ้า โต๊ะ เติง แทนการซื้อใหม่

การลดปริมาณขยะมูลฝอย (Reduce) หมายถึง วิธีการพยายามลดขยะมูลฝอยให้มีปริมาณขยะมูลฝอยน้อยที่สุด โดยลดจากแหล่งกำเนิด เช่น เลือกใช้หรือซื้อสินค้าที่ใช้วัสดุบรรจุภัณฑ์น้อยที่สุด การไม่สนับสนุนและซื้อสินค้าประเภทใช้ได้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง เป็นต้น

การนำมาใช้ซ้ำ (Reuse) หมายถึง นำขยะมูลฝอยเศษวัสดุมาใช้ใหม่อีกหรือเป็นการใช้ซ้ำใช้สิ่งของต่าง ๆ หลาย ๆ ครั้ง ก่อนที่จะทิ้งหรือเลือกซื้อของใหม่ เช่น ขวดน้ำหวาน นำมาบรรจุน้ำดื่ม ขวดกาแฟที่หมดแล้ว นำมาใส่น้ำตาล

ด้านการปฏิเสธ หรือหลีกเลี่ยงใช้ของผลิตภัณฑ์ประสงค์ (Reject) หมายถึง การหลีกเลี่ยงการใช้วัสดุที่ทำลายยาก หรือวัสดุที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง เช่น โฟม ปฏิเสธการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ย่อยสลายยาก หลีกเลี่ยงการใช้ ที่ผลิตภัณฑ์ประสงค์

ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชน หมายถึง ช่วงเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถามอยู่อาศัยในชุมชนจนถึงปัจจุบัน

รายได้ในครัวเรือนต่อเดือน หมายถึง รายได้ของครอบครัวที่ได้รับต่อเดือนโดยไม่หักค่าใช้จ่ายของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองอ่างศิลา

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน หมายถึง จำนวนบุคคลที่อยู่อาศัยจริงในที่พักเดียวกันไม่น้อยกว่า 5 วันต่อ 1 สัปดาห์

ลักษณะที่อยู่อาศัย หมายถึง สภาพชุมชนที่อยู่อาศัย ได้แก่ บ้านเดี่ยว บ้านแฝด ทาวน์เฮาส์ อาคารชุด (คอนโดมิเนียม) อาคารพาณิชย์/ ตึกแถว และอพาร์ทเมนต์ บ้านเช่า หรือหอพัก

เขตพื้นที่พักอาศัย หมายถึง บริเวณที่พักอาศัยอยู่ของประชาชนในเขตพื้นที่ตามหมู่บ้านและตำบลนั้น ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบพฤติกรรมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน ของเทศบาลเมืองอ่างศิลา อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี
2. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างของการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือน ในเขตเทศบาลเมืองอ่างศิลา อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี
3. ทำให้ทราบถึงผลการศึกษาที่ได้จะนำไปเป็นข้อมูล ให้กับเทศบาลเมืองอ่างศิลาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมสนับสนุน ให้ประชาชนมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยที่ถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพการดำเนินการนโยบายการจัดการขยะของเทศบาลเมืองอ่างศิลา

4. ผลการศึกษาที่ได้รับนำไปเป็นแนวทางเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเขตเทศบาลเมืองอ่างศิลา

กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของกรมควบคุมมลพิษ (2555) เรื่อง “แนวทางและข้อกำหนดเบื้องต้นการลดและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย” ซึ่งผู้ศึกษาได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการคัดแยกขยะ ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย (Reduce) ด้านการนำมาใช้ซ้ำ (Reuse) ด้านการปฏิเสธ หรือหลีกเลี่ยงใช้ของผิดวัตถุประสงค์ (Reject) และด้านการซ่อมแซมแก้ไขสิ่งของต่าง ๆ ให้สามารถใช้งานต่อได้ (Repair) และกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2556) เรื่อง “การจัดการขยะมูลฝอยเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่” มาเป็นแนวทางในการวิจัยในครั้งนี้ได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาค้างนี้

ตัวแปรในการศึกษาค้างนี้ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วยตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน รายได้ในครัวเรือนต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ลักษณะที่อยู่อาศัย และเขตพื้นที่พักอาศัย
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองอ่างศิลา จังหวัดชลบุรี ด้านการคัดแยกขยะ ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย ด้านการนำมาใช้ซ้ำ ด้านการแปรสภาพและหมุนเวียนนำกลับมาใช้ใหม่ และด้านการปฏิเสธ หรือหลีกเลี่ยงใช้ของผิดวัตถุประสงค์

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย